

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
t. č. X
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2023, č. j.: OAM-34/LE-LE05-LE05-NV-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Tomáši Císařovi, advokátovi, se přiznává odměna ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2023, č. j.: OAM-34/LE-LE05-LE05-NV-2023, jímž mu nebyl povolen vstup na území České republiky dle ustanovení § 73 odst. 3 písm. c) zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“); podle ustanovení § 73 odst. 4 téhož zákona byla doba, na niž se vstup nepovoluje, stanovena do 11. 6. 2023.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, odůvodnění obsahovalo toliko obecné úvahy, proto jde o rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné, závěr o závažném nebezpečí pro veřejný pořádek není zákonný, pouhý vstup na území České republiky bez pobytového oprávnění dané nebezpečí nepředstavuje, ani trestní minulost uvedená nenaplnňuje automaticky, je třeba zvažovat individuální okolnosti případu, hrozba musí být skutečná a aktuální, nic takového z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani spisové dokumentace nevyplývá, rozhodnutím je nepřiměřeně zasaženo do jeho práv, řádně odůvodněna nebyla ani maximální délka odepření vstupu na území České republiky.
3. V doplnění žaloby žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, pouhý nelegální vstup na území nebezpečí pro veřejný pořádek nepředstavuje, paděláno bylo jen pobytové oprávnění, nikoliv též cestovní pas, účelovost podané žádosti o mezinárodní ochranu taktéž nenaplnňuje domněnku nebezpečí pro veřejný pořádek; je třeba posuzovat jednotlivé případy individuálně, spáchání trestného činu není samo o sobě nebezpečím pro veřejný pořádek, ohrožení veřejného pořádku musí být trvající, musí jít o jednání, které zásadním způsobem překračuje intenzitu naplnění některé ze skutkových podstat trestných činů, žalobce je dosud bezúhonný, není uvedeno, že by žalobce ohrožoval či porušoval bezpečnost státu, pouhá existence neoprávněného vstupu a padělaného dokladu (nikoliv cestovního pasu) nemůže jako nebezpečí pro veřejný pořádek obstát, odůvodnění napadeného rozhodnutí je navíc obecné a formalistické.
4. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné, doba nepovolení vstupu byla určena správně, byl zjištěn skutečný stav věci, který byl následně vyhodnocen v souladu s právem; žalobce se prokázal padělaným pobytovým oprávněním, přitom neoprávněně setrval již na Kypru po zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, snaží se obejít podmínky pro vstup a pobyt cizinců na území EU, uplatnění zvláštního opatření dle ustanovení § 47 zákona o azylu by nebylo účinné, žalobce není zranitelnou osobou, délkou nepovolení vstupu se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 11. 2. 2023 v 18:30 hodin byl žalobce kontrolován v tranzitním prostoru letiště, ke kontrole předložil padělané pobytové povolení Kyperské republiky, žalobce přiletěl z X., neměl žádnou letenku pro následný let a měl v úmyslu vstoupit na území České republiky, dne 11. 2. 2023 v 19:00 hodin byl žalobci odepřen vstup na území České republiky, též den v 19:15 hodin požádal o mezinárodní ochranu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

(výsledek šetření zpracovaný pro OAMP MV ČR ze dne 11. 2. 2023, příloha č. 2 k č. j.: CPR-6290-10/PŘ-2023-930504).

7. Povolení k pobytu Kyperské republiky, které žalobce předložil, byl kompletní padělek, což vyplynulo z provedení tisku podtisku, názvu rubrik a státního znaku, jakož i z provedení ověřovacího razítka, neboť nejde o otisk razítka, ale o inkoustový tisk (odborné vyjádření o posouzení pravosti dokladů ze dne 11. 2. 2023, č. j.: CPR-6290-5/PŘ-2023-930535).
8. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 15. 2. 2023 uvedl, že dne X. 2018 odletěl z vlasti na Kypr, vyřídil si pracovní povolení v jeho severní části, po příletu přešel do jižní části Kypru a požádal o azyl, jelikož neměl vízum a chtěl legální doklad, pak v zemi pracoval, dva roky čekal na rozhodnutí ve věci azylu, žádost byla nejspíše zamítnuta, následně se obrátil na soud, čekal jeden a půl roku na odpověď, od soudu nic nedostal, ale na úřadu mu říkali, že jej odešlou do vlasti, tam se vrátit nechtěl, proto se rozhodl jet dále do Evropy, proto si za 4 000 € koupil doklad, s nímž přicestoval do České republiky, pak odletěl přes X. do X., zde jej zatkla policie, poněvadž byl doklad padělaný, tak požádal o azyl.
9. Dne 15. 2. 2023 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.
10. Během pohovoru vedeného dne 7. 3. 2023 ve věci mezinárodní ochrany žalobce dále uvedl, že ke vstupu do Kyperské republiky žádné oprávnění neměl, šel tam nelegálně, v zemi byl čtyři roky, požádal o azyl, dva roky tam legálně žil a pracoval, jiné pobytové oprávnění si tam nezařizoval, nejprve nemohl najít práci a pracoval až druhé dva roky pobytu, jeho azylová žádost byla zamítnuta, potom jej zadržela policie a řekla mu, že musí opustit Kypr, zavřeli jej a nabídli mu letenku do vlasti, zadržen byl až do vyhoštění, zakoupili mu letenku a poslali jej do vlasti přes X., ale tam si koupil letenku do X. a přes X. přiletěl do X., pustili jej, jelikož měl falešný kyperský doklad, do vlasti se vrátit nechtěl, proto si za 4 000 € obstaral onen doklad, jediná potíž na Kypru byla, že si tam nemohl legalizovat pobyt, na Kypr nechce, poslali by jej zpátky do X., protože tam má na X. zákaz pobytu.
11. Rozhodnutím ve věci mezinárodní ochrany ze dne 8. 3. 2023, č. j.: OAM-34/LE-LE05-D09-2023, byla podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. b) zákon o azylu shledána nepřipustnou žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany a řízení o této žádosti bylo podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno. Dále bylo ve výroku konstatováno, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Kyperská republika.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 73 odst. 7 zákona o azylu.
14. Podle ust. § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu *ministerstvo rozhodne do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v případě nutnosti o nepovolení vstupu na území žadateli o udělení mezinárodní ochrany, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.*
15. Podle ust. § 73 odst. 4 zákona o azylu *„ministerstvo v rozhodnutí o nepovolení vstupu na území stanoví dobu, po kterou nemůže žadatel o udělení mezinárodní ochrany na území vstoupit; tuto dobu lze prodloužit, a to i opakovaně. Doba pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku na mezinárodním letišti nesmí být delší než 120 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“*
16. Soud se ztotožnil s žalovaným ohledně závěru o možném nebezpečí pro veřejný pořádek ze strany žalobce.
17. V souvislosti s porušením veřejného pořádku ze strany cizince se mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) ve své judikatuře, což činil především ve vztahu k pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ coby důvodu správního vyhoštění. Zásadní je v daném ohledu usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 7. 2011, č. j.: 3 As 4/2010 – 151, reflektující evropskou právní úpravu, v jehož právních větech se uvádí: *„Při výkladu pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“, používaných v různých kontextech zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je třeba brát v úvahu nejen celkový smysl dané právní úpravy, ale přiblížit i k rozdílným okolnostem vzniku, původu a účelu jednotlivých ustanovení, v nichž jsou tyto pojmy užity. Narušením veřejného pořádku podle § 119 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti (viz čl. 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES). I v takovém případě je však nutno zohlednit individuální okolnosti života cizince a přiblížit k jeho celkové životní situaci.“*
18. Soud sice souhlasí s tvrzením, že samotný nelegální pobyt by jako žalovaným uplatněný důvod nepovolení vstupu nemohl bez dalšího obstát, avšak u žalobce existují další závažné okolnosti i celkový kontext jeho snah a jednání, který svědčí o jeho nebezpečí pro veřejný pořádek.
19. Nejzávažnějším samostatným jednáním je bezpochyby pořízení si a použití padělaného dokladu, jenž osvědčuje povolení k pobytu vydané Kyperskou republikou. Zásadní je ovšem kontext dalších žalobcových jednání a celkové cílené směřování ve snaze překonávat překážky bez ohledu na zákonná omezení.
20. Žalobce původně pracoval v části Kypru fakticky ovládané Tureckem, poté přešel do Kyperské republiky, avšak neměl doklad, proto požádal o azyl, hlavním důvodem byla neexistence víza a zajištění legálního dokladu, po zamítavém rozhodnutí ve věci jeho azylové žádosti na Kypru nadále pobýval a pracoval, následně mu bylo uloženo vyhoštění na dobu X., když byl nucen vycestovat, odletěl z Kypru jen do první plánované destinace, poté se přes X. vrátil s padělaným dokladem, který si pro ten účel opatřil, díky falešnému dokladu, jak sám uvedl, jej v X. pustili. Žalobce se tedy cíleně a dlouhodobě pokouší za

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

každou cenu setrvat na území EU, v případě vyhoštění v jednom členském státu se pokouší dostat do jiného a za tím účelem neváhá přistoupit ani k tak závažnému jednání jako je opatření a používání kompletně padělaných dokladů. Soud je přesvědčen, že žalobce by ve svém jednání s vysokou pravděpodobností pokračoval a mohl by používat další metody, jež jsou svou závažností obdobné používání padělaných dokladů. Žalobce by tedy mohl představovat zcela reálné nebezpečí pro veřejný pořádek, a to skutečné, aktuální a dostatečně závažné. Nelze přitom ztotožňovat pouhý nelegální pobyt nebo samotnou snahu dostat se nelegálně do členské země EU a cílené dlouhodobé jednání zahrnující závažná konání typu záměrného opatrování si a používání kompletně padělaných dokladů. Žalobci přitom nijak neulehčuje, že svůj cestovní pas nepadělal, ostatně to ani nepotřeboval, jelikož jím disponoval.

21. Stejně tak lze ze spisové dokumentace dovodit účelovost podané žádosti o mezinárodní ochranu, která je (jak vyplývá z celkového kontextu žalobcova jednání) jedním z prostředků, jak získat pobytový titul, avšak, což soud zdůrazňuje, motivovaná nikoliv azylově relevantními důvody. Žalobce chce za každou cenu pobývat na území EU a volí k tomu legální, ale též nelegální prostředky. Jak žalobce sdělil v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, na Kypru požádal o azyl, protože neměl vízum a chtěl legální doklad, v České republice jej poté zatkla policie kvůli padělanému dokladu, tak požádal o azyl též zde. Přitom i zneužití azylového řízení může být důvodem k uplatnění zajišťovacích prostředků (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2013, č. j.: 5 As 15/2013 - 73). V případě žalobce je pak podání žádosti o mezinárodní ochranu (v souvislosti s jeho sděleními) minimálně skutečností dotvářející celkový kontext jeho jednání a z toho vyplývající nebezpečí. Soud doplňuje, že svými závěry nikterak nepředjímá, jak mělo být rozhodnuto o samotné žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neboť to mu v tomto řízení ani nepřisluší; ostatně, i zcela účelově podaná žádost o mezinárodní ochranu může být v konkrétních případech nakonec shledána důvodnou.
22. Závěr o nebezpečí pro veřejný pořádek je přiléhavý na individuální žalobcův případ, resp. právě kvůli konkrétním okolnostem. Jde především o padělání pobytového oprávnění v kontextu celkové a cílené snahy dostat se za každou cenu do členských států EU, a to i za použití krajně nelegálních prostředků. Soud v individuálním žalobcově případě shledává zvýšenou urputnost ve srovnání s případy obdobnými.
23. Samotné odsouzení pro trestný čin sice samo o sobě nemusí znamenat závažné ohrožení veřejného pořádku, na druhou stranu závažné ohrožení veřejného pořádku nemusí vždy naplňovat skutkovou podstatu některého z trestných činů. K danému závěru dospěl i rozšířený senát NSS v již citovaném usnesení ze dne 26. 7. 2011, č. j.: 3 As 4/2010 - 151, které bere plně v potaz evropskou právní úpravu. Rozšířený senát k tomu uvedl: „*Na druhou stranu se rozšířený senát nemůže ztotožnit se závěrem pátého senátu učiněným v jeho rozsudku č. j. 5 As 51/2009 - 68, že za narušení veřejného pořádku je třeba považovat pouze takové protiprávní jednání, které přinejmenším jednoznačně překračuje intenzitu jednání popsaného v některých ze skutkových podstat trestných činů uvedených v trestním zákoně.*“ Jednání žalobce je přitom typově velice blízké znakům skutkové podstaty trestného činu padělání a pozměnění veřejné listiny (§ 348 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník; srov. též rozsudek NSS ze dne 21. 1. 2010, č. j.: 7 As 85/2009 - 81). Krom uvedeného, většina judikatury NSS (včetně citovaného usnesení rozšířeného senátu) činí své závěry stran pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“, jehož naplnění bude vyžadovat vyšší míru

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

intenzity než toliko pojem „mohl představovat nebezpečí pro veřejný pořádek“; NSS k tomu v rozsudku ze dne 10. 4. 2013, č. j.: 3 Azs 53/2012 – 41, sdělil: *„V dalším se pak usnesení rozšířeného senátu [jde o výše citované usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 7. 2011, č. j.: 3 As 4/2010 – 151, pozn. soudu] zabývá výkladem pojmu „narušení veřejného pořádku závažným způsobem“ výlučně ve vztahu k § 119 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tj. případům správního vyhoštění. Oproti tomuto ustanovení zákona o pobytu cizinců, které vyžaduje již realizované narušení veřejného pořádku závažným způsobem, postačuje v případě § 73 odst. 4 písm. c) zákona o azylu „důvodná domněnka, že by (cizinec) mohl představovat (nikoli pouze závažné, nýbrž jakékoli) nebezpečí pro veřejný pořádek“. Jinými slovy, v případě § 73 odst. 4 písm. c) zákona o azylu postačuje hrozba, či přesněji důvodná domněnka hrozby narušení veřejného pořádku, aniž by přitom zákon vyžadoval, aby šlo o hrozbu narušení „závažným způsobem“. Prostor pro správní úvahu je tedy v tomto případě ve srovnání s rozhodováním o správním vyhoštění výrazně větší, což je jistě odůvodněno potřebou urychleného rozhodování správního orgánu v řízení v přijímacím středisku na mezinárodním letišti.“* Ani dosavadní bezúhonnost, lze-li ji chápat jako neodsouzení pro trestný čin, nemůže jako kritérium sama o sobě obstát, tj. bez dalšího nevylučuje možné nebezpečí pro veřejný pořádek.

24. Možné nebezpečí pro veřejný pořádek ze strany žalobce zvyšuje i vysoká aktuálnost jeho jednání. Snaha dostat se do České republiky s padělaným dokladem byla projevována dne 11. 2. 2023, již dne 15. 2. 2023 bylo vydáno napadené rozhodnutí, tedy v zásadě těsně poté. Obecně vyjádřeno, v případě obdobně bezprostředních konání před rozhodováním příslušných orgánů lze možné nebezpečí pro veřejný pořádek dovodit i u jednání, která by po delším časovém úseku již potřebné intenzity nedosahovala.
25. Ohledně posouzení možného nebezpečí žalobce pro veřejný pořádek shledává soud napadené rozhodnutí přezkoumatelným a zákonným. Žalovaný se aplikací ustanovení § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu věnoval na s. 2 a 3 rozhodnutí. Řádně vyhodnotil, proč shledává v žalobci skutečné, aktuální a dostatečně závažné nebezpečí pro veřejný pořádek a které konkrétní okolnosti jej vedly k jeho závěrům. Vzal v potaz snahu vstoupit na území České republiky bez oprávnění k pobytu, použití padělaného pobytového oprávnění, porušování právních předpisů již během pobývání na Kypru, taktéž přihlédl k účelovému jednání žalobce, mj. podání žádosti o mezinárodní ochranu ve specifickém individuálním kontextu žalobcova dalšího jednání; což v celku shledal dostatečně závažným, aby žalobci odepřel vstup na území kvůli možnému ohrožení veřejného pořádku.
26. Přitom žalovaný byl povinen rozhodnout v krátké lhůtě pět dní, za těchto okolností je třeba přihlédnout k tomu, že vše není nutné popisovat tak detailně jako v rozhodnutích, pro jejichž vydání se stanoví lhůta delší, stejně tak obстоjí i méně časově náročné zjišťování skutkového stavu. Samozřejmě rozhodnutí musí být i tak přezkoumatelné a řádně odůvodněné, což však napadené rozhodnutí splňuje. Ohled na krátkost lhůty pro rozhodnutí při posuzování jeho zákonnosti aproboval i NSS, který např. v rozsudku ze dne 23. 4. 2020, č. j.: 2 Azs 47/2020 - 48, s odkazem na předchozí judikaturu sdělil: *„K možností postupu žalovaného v řízení podle § 73 zákona o azylu se rovněž vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 8. 2015, č. j. 1 Azs 123/2015 – 47, podle něhož „[J]e také třeba zohlednit, že zákon stanovuje pro rozhodnutí o povolení vstupu na území velmi krátkou lhůtu pro rozhodnutí (5 dnů ode dne podání žádosti cizince o mezinárodní ochranu). Tato krátká lhůta sice správní orgán nezavazuje povinnosti řádně zjistit*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, opravňuje ho však ke zvolení co nejrychlejšího a nejefektivnějšího postupu.““

27. U žalobce naopak nebylo shledáno, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu, nebyl proto důvod, aby žalovaný o uvedené alternativě pojednával v napadeném rozhodnutí.
28. Žalovaný též dostatečně odůvodnil délku doby, po níž byl žalobci odepřen vstup na území České republiky. Soud zneužití ani překročení mezí správního uvážení neshledal.
29. Žalovaný odůvodnil uložení zákazu vstupu na území po dobu 120 dní tím, že dle § 74 odst. 2 písm. e) zákona o azylu musí rozhodnout ve lhůtě 4 týdnů buď o nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nebo o tom, že se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná; pokud by takto žalovaný nerozhodl, musel by žalobci povolit vstup na území; po vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany bude mít žalobce právo podat žalobu ke krajskému soudu a případně kasační stížnost k NSS, přičemž soudy rozhodují v zákonných lhůtách; v takovém případě doba pro vydání rozhodnutí a případné rozhodnutí soudů výrazně překročí 120 dnů; jelikož může být žalobcova žádost vyhodnocena jako zjevně nedůvodná, přistoupil žalovaný ke stanovení lhůty 120 dnů.
30. K době zajištění dle ustanovení § 46a zákona o azylu, které dává rovněž možnost omezit žadatele o mezinárodní ochranu na svobodě maximálně po dobu 120 dnů, se vyjádřil již NSS v rozsudku ze dne 5. 3. 2014, č. j. 3 Azs 24/2013 – 42, konkrétně ve druhé právní větě NSS uvedl: *„Ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, dává možnost omezit žadatele o mezinárodní ochranu na svobodě na dobu do vycestování, maximálně po dobu 120 dnů. Z jazykového výkladu daného ustanovení lze dovodit, že správní orgán má možnost správního uvážení, aby v jednotlivých případech stanovil dobu kratší. Takové rozhodnutí musí být náležitě odůvodněno, aby bylo možné přezkoumat, zda nepřekročil meze správního uvážení nebo správní uvážení nezneužil.“* Zmíněný rozsudek lze analogicky aplikovat i na posuzovaný případ.
31. Soud tudíž hodnocení délky odepření vstupu v napadeném rozhodnutí seznal dostačujícím, neboť žalovaný odůvodnil dobu nepovolení vstupu žalobce na území České republiky předpokládanou délkou správního a navazujícího soudního řízení ohledně jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
32. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.
34. Soud přiznal zástupci, který byl v této věci žalobci ustanoven soudem, odměnu za dva úkony právní služby podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) (převzetí věci a doplnění žaloby) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč. Dále mu byla přiznána náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu po 300 Kč; paušální náhrada tedy

činí 600 Kč. Odměna nebyla zvýšena o částku odpovídající DPH, neboť nebylo prokázáno, že by byl zástupce v současnosti plátcem DPH. Celková výše odměny tudíž činí 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. dubna 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.